

§ 2. Organizację wewnętrzną okręgowych urzędów ziemskich, wskazanych w § 1, unormuje rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 3. Czynności Pruskich Komisji Generalnych oraz Państwowej Komisji Generalnej w Poznaniu jako też czynności komisji specjalnych—przechodzą stosownie do kompetencji do właściwych okręgowych urzędów ziemskich i działających przy nich okręgowych komisji ziemskich.

Kompetencja Wyższego Sądu Krajowego w Berlinie (Oberlandeskulturgericht) przechodzi we właściwym zakresie do Głównej Komisji Ziemskiej, kompetencje zaś Sądu Rzeszy Niemieckiej (Reichsgericht) w Lipsku—do Sądu Najwyższego w m. st. Warszawie.

§ 4. Do czasu zorganizowania okręgowego urzędu ziemskiego na okrąg województwa Pomorskiego, wszystkie dotychczasowe czynności Urzędu Osadniczego i Komisji Generalnej, dotyczące obszaru tego okręgu prowadzić będzie na zasadach, przewidzianych w ustawie z dnia 6 lipca 1920 r. oraz w innych ustawach obowiązujących na obszarze b. dzielnicy pruskiej—Okręgowy Urząd Ziemski w Poznaniu.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:

T. Wilkoński

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

28.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 22 grudnia 1920 roku,

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji Urzędów Probierczych na okzarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 70 poz. 470) w porozumieniu z Ministrem Skarbu, zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 1 artykułu 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych, obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 85 poz. 566) otrzymuje brzmienie następujące: „Od gotowych wyrobów a) złotych—5 mk., b) srebrnych—25 fen.”

Pozycja 6 artykułu 10 otrzymuje następujące brzmienie: „Od zegarków kieszonkowych i kopert do zegarków w stanie gotowym, rozebranych lub nierozebranych. Za 1 sztukę: a) od złotych do 33 $\frac{1}{2}$ mm. średnicy zegarka—100 mk., b) od złotych większej średnicy—200 mk. c) od srebrnych bez względu na wielkość 25 mk.”

§ 2. Art. 17 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie: „Za czynności, nie połączone ze stemplowaniem, urzędy pobierają następujące opłaty:

1.	za każdą próbę złota	10	mk.
2.	„ „ „ srebra drogą ogniową	5	„
3.	„ „ „ „ moką	20	„
4.	„ „ „ stopu złota i srebra drogą ogniową	15	„
5.	za topienie złota i srebra różnych prób wagi do 100 gramów	20	„
	za następne każde 100 gramów	10	„

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu:

S. Przanowski

Minister Skarbu:

w z. Weinfeld

29.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 grudnia 1920 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień rozporządzeń o przepisach taryfowych w komunikacji między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami zagranicznymi, położonemi poza punktami przejściowemi polsko-czeskosłowackimi.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r.) Monitor Polski № 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu niniejszem zarządzam, aby z dniem 1 stycznia 1921 r. w poniższych rozporządzeniach wprowadzone zostały następujące zmiany i uzupełnienia, mianowicie:

a) W rozporządzeniu poz. 283, ogłoszonym w № 45 Dziennika Ustaw z 1920 r. w ustępie A. umieszcza się przed tekstem napis: „I. Postanowienia ogólne”, a sam ustęp A. otrzymuje uzupełnienie następujące:

„II. Postanowienia o przewozie wagonów-kotłów prywatnych właścicieli.

1. Wagony - kotły prywatnych właścicieli, próżne, oraz towary w nich załadowane, przewozi się na zasadzie postanowień taryfowych, obowiązujących na kolejach biorących udział w przewozie, z zachowaniem przepisów niżej przytoczonych. Właściciel wagonu ma prawo dysponowania nim.
2. Wagony-kotły prywatnych właścicieli, wysyłane pod ładunek albo zwracane opróżnione, należy kierować zgodnie